

ció de nivell contributiu als beneficiaris de prestacions quan pretenguen incorporar-se, de manera estable, com a socis treballadors o de treball en cooperatives o en societats laborals, sempre que no hagen mantingut un vincle contractual previ amb les dites societats superior als 12 mesos, o constituir-les, o quan els dits beneficiaris pretenguen constituir-se com a treballadors autònoms i es tracte de persones amb minusvalidesa igual o superior al 33 per cent.»

Disposició final quarta. *Foment de l'ocupació de les dones amb minusvalidesa.*

S'afeg un paràgraf segon en l'article 44.Dos.1.a) de la Llei 42/1994, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, amb la redacció següent:

«En el supòsit específic que es contracte dones minusvàlides, les empreses tindran dret a una bonificació del 90 per cent en la cotització empresarial per contingències comunes si la dona contractada té una edat igual o superior a quaranta-cinc anys i del 80 per cent en el cas que siga menor de la dita edat.»

Disposició final cinquena. *Disposicions d'aplicació i desplegament.*

S'autoritza el Govern per a dictar les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació i desplegament d'esta llei.

Disposició final sexta. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Disposició final setèima.

L'exempció continguda en el número 1r de l'apartat U de l'article 20 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit, es continuarà aplicant igualment al franqueig efectuat per mitjà d'impressions o estampacions a màquina per part d'empreses que tinguen concedida l'autorització per a franquejar correspondència a tercers o bé un títol habilitant postal. Quan s'aplique la regla de la prorrata, l'import a computar en el denominador serà la diferència entre la contraprestació percebuda pel franqueig i el seu cost d'adquisició.

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen al que ha establert esta llei.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 11 de novembre del 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

20976 LLEI 37/2003, de 17 de novembre, del Soroll. («BOE» 276, de 18-11-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

El soroll en el seu vessant ambiental, no circumscrit a àmbits específics com el laboral, sinó en tant que immissió sonora present en l'hàbitat humà o en la naturalesa, no ha sigut tradicionalment objecte d'atenció preferent en la normativa protectora del medi ambient. Tractem del soroll en un sentit ampli, i este és l'abast de la llei, comprensiu tant del soroll pròpiament dit, perceptible en forma de so, com de les vibracions: tant l'un com les altres s'inclouen en el concepte de «contaminació acústica» la prevenció, vigilància i reducció de la qual són objecte d'esta llei.

En la legislació espanyola, el mandat constitucional de protegir la salut (article 43 de la Constitució) i el medi ambient (article 45 de la Constitució) engloben en el seu abast la protecció contra la contaminació acústica. A més, la protecció constitucional davant d'esta forma de contaminació també troba suport en alguns drets fonamentals reconeguts per la Constitució, entre altres, el dret a la intimitat personal i familiar, consagrat en l'article 18.1.

No obstant, el soroll mancava fins esta llei d'una norma general reguladora d'àmbit estatal, i el seu tractament normatiu es desplegava, amb poques paraules, entre les previsions de la normativa civil pel que fa a relacions de veïnat i perjudis provocats, la normativa sobre limitació del soroll en l'ambient de treball, les disposicions tècniques per a l'homologació de productes i les ordenances municipals que concernixen el benestar ciutadà o el planejament urbanístic.

II

La Unió Europea va prendre consciència, a partir del Llibre Verd de la Comissió Europea sobre «Política Futura de Lluita Contra el Soroll», de la necessitat d'aclarir i homogeneïtzar l'entorn normatiu del soroll, reconeixent que amb anterioritat «l'escassa prioritat donada al soroll es deu en part al fet que el soroll és fonamentalment un problema local, que adopta formes molt variades en diferents parts de la Comunitat pel que fa a l'acceptació del problema». Partint d'este reconeixement de la qüestió, no obstant, el Llibre Verd arriba a la conclusió que, a més dels esforços dels Estats membres per a homogeneïtzar i implantar controls adequats sobre els productes generadors de soroll, l'actuació coordinada dels Estats en altres àmbits servirà també per a escometre labors preventives i reductores del soroll en l'ambient.

En línia amb este principi, els treballs de la Unió Europea han conduït a l'adopció de la Directiva 2002/49/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de juny del 2002, sobre avaluació i gestió del soroll ambiental

(la «Directiva sobre Soroll Ambiental»). La transposició d'esta Directiva oferix una oportunitat idònia per a dotar de major estructura i orde al panorama normatiu espanyol sobre el soroll, elaborant una llei que continga els fonaments en què assentar el patrimoni normatiu en matèria de soroll que ja s'estava generant amb anterioritat per les comunitats autònomes i ens locals.

La Directiva sobre Soroll Ambiental marca una nova orientació respecte de les actuacions normatives prèvies de la Unió Europea en matèria de soroll. Amb anterioritat, la reglamentació s'havia centrat sobre les fonts del soroll. Les mesures tendents a reduir el soroll en origen han donat els seus fruits, però les dades obtingudes mostren que, a pesar de la constant millora de l'estat de l'art en la fabricació d'estes fonts de soroll, el resultat beneficiós d'estes mesures sobre el soroll ambiental s'ha vist minorat per la combinació d'altres factors que encara no han sigut atallats.

Diàriament incidixen sobre l'ambient múltiples focus d'emissions sonores, amb la qual cosa s'aprecia la necessitat de considerar el soroll ambiental com a producte de múltiples emissions que contribuïxen a generar nivells de contaminació acústica poc recomanables des del punt de vista sanitari, del benestar i de la productivitat. La Directiva sobre Soroll Ambiental defineix el dit soroll ambiental com «el so exterior no desitjat o nociu generat per les activitats humanes, inclòs el soroll emès pels mitjans de transport, pel trànsit rodat, ferroviari i aeri i per emplaçaments d'activitats industrials com els descrits en l'annex I de la Directiva 96/61/CE del Consell, de 24 de setembre de 1996, relativa a la prevenció i al control integrats de la contaminació».

Pel que fa als llocs en què es patix el soroll, segons la Directiva sobre Soroll Ambiental, s'aplica «al soroll ambiental a què estiguen exposats els sers humans». Segons la Directiva, açò es produïx en particular en zones urbanitzades, en parcs públics o altres llocs tranquils dins d'una aglomeració urbana, en zones tranquil·les en camp obert, en les proximitats de centres escolars i en la contornada d'hospitals, i en altres edificis i llocs vulnerables al soroll, però no únicament en estos.

III

Partint de la delimitació del seu àmbit objectiu que ha quedat apuntada, la Directiva sobre Soroll Ambiental es fixa les finalitats següents:

1a. Determinar l'exposició al soroll ambiental, per mitjà de l'elaboració de mapes de sorolls segons mètodes d'avaluació comuna als Estats membres.

2a. Posar a disposició de la població la informació sobre el soroll ambiental i els seus efectes.

3a. Adoptar plans d'acció pels Estats membres prenent com a base els resultats dels mapes de sorolls, amb vista a previndre i reduir el soroll ambiental sempre que siga necessari i, en particular, quan els nivells d'exposició puguen tindre efectes nocius en la salut humana, i a mantindre la qualitat de l'entorn acústic quan esta siga satisfactòria.

La Directiva sobre Soroll Ambiental imposa als Estats membres l'obligació de designar les autoritats i entitats competents per a elaborar els mapes de soroll i plans d'acció, així com per a recopilar la informació que es genere, la qual, al seu torn, haurà de ser transmesa pels Estats membres a la Comissió i posada a disposició de la població.

Estos propòsits són, d'una part, coherents amb la voluntat del legislador espanyol, que desitjava dotar d'un esquema bàsic i estatal a la normativa dispersa relacionada amb el soroll que, en els nivells autonòmic i local, puga elaborar-se abans o després de la promulgació d'esta llei.

D'una altra part, la Directiva sobre Soroll Ambiental pretén proporcionar la base per a desenrotllar i completar el conjunt de mesures comunitàries existent sobre el soroll emès per determinades fonts específiques i per a desenrotllar mesures addicionals a curt, mitjà i llarg termini. Per a això, les dades sobre els nivells de soroll ambiental s'han de demanar, comparar i comunicar d'acord amb criteris comparables en els distints Estats membres; és necessari també establir mètodes comuns d'avaluació del soroll ambiental i una definició dels valors límit en funció d'indicadors harmonitzats per a calcular els nivells de soroll.

L'abast i contingut d'esta llei és, no obstant això, més ampli que el de la Directiva que per mitjà d'aquella es trasllada, ja que la llei no s'esgota en l'establiment dels paràmetres i mesures a què al·ludix la directiva respecte, únicament, del soroll ambiental, sinó que té objectius més ambiciosos. Com que pretén dotar de més cohesió l'ordenació de la contaminació acústica en l'àmbit estatal a Espanya, conté múltiples disposicions que no es limiten a la mera transposició de la directiva i volen promoure activament, a través d'una adequada distribució de competències administratives i de l'establiment dels mecanismes oportuns, la millora de la qualitat acústica del nostre entorn. Davant del concepte de soroll ambiental que forja la directiva, i a pesar que per raons de simplicitat el títol d'esta llei siga «Llei del Soroll», la contaminació acústica a què es referix l'objecte d'esta llei es defineix com la presència en l'ambient de sorolls o vibracions, siga quin siga l'emissor acústic que els origine, que impliquen molèstia, risc o dany per a les persones, per a l'exercici de les seues activitats o per als béns de qualsevol naturalesa, inclús quan el seu efecte siga pertorbar el gaudi dels sons d'origen natural, o que causen efectes significatius sobre el medi ambient.

IV

El capítol I, «Disposicions generals», conté els preceptes que estableixen l'objecte, l'àmbit d'aplicació i la finalitat de la llei. Comença la llei per enunciar el propòsit genèric de previndre, vigilar i reduir la contaminació acústica, tot això a fi d'evitar danys per a la salut, els béns i el medi ambient.

L'àmbit d'aplicació de la llei es delimita, des del punt de vista subjectiu, per referència a tots els emissors acústics de qualsevol classe, excloent-se'n no obstant la contaminació acústica generada per alguns d'ells. Cal tindre en compte que, als efectes de la llei, el concepte d'emissor acústic es referix a qualsevol activitat, infraestructura, equip, maquinària o comportament que genere contaminació acústica.

En particular, interessa justificar l'exclusió de l'abast de la llei de la contaminació acústica originada en la pràctica d'activitats domèstiques o les relacions de veïnat, sempre que no excedisca els límits tolerables de conformitat amb els usos locals. En la tradició jurídica espanyola i d'altres països del nostre entorn més pròxim, les relacions de veïnat han aplicat a tot tipus d'immissions, incloses les sonores, un criteri de raonabilitat que es vincula a les pràctiques consuetudinàries del lloc.

Pareix alié al propòsit d'esta llei alterar este règim de relacions veïnals, consolidat al llarg de segles d'aplicació, sobretot tenint en compte que el contingut d'esta llei no modifica en res la plena vigència dels tradicionals principis de convivència veïnal.

D'altra banda, s'exclou també l'activitat laboral en tant que emissor acústic i la contaminació acústica produïda per aquella en el corresponent lloc de treball, la qual seguirà regint-se per la normativa sectorial aplicable, constituïda principalment per la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de Prevenció de Riscos Laborals, i la seua normativa de desplegament, així com el Reial Decret 1316/1989, de 27 d'octubre, sobre protecció dels treballadors davant dels riscos derivats de l'exposició al soroll durant el treball.

Seguint la tècnica legislativa habitual de les disposicions comunitàries (i cal no oblidar que esta norma complix, entre altres, l'objectiu de traslladar al dret intern la Directiva sobre Soroll Ambiental), s'inclouen en l'article 3 una sèrie de definicions de determinats conceptes que posteriorment apareixen al llarg del text, la qual cosa redunda en un major grau de precisió i de seguretat jurídica a l'hora de l'aplicació concreta de la norma.

El capítol I conté també disposicions relatives a la distribució competencial en matèria de contaminació acústica. Pel que fa a la competència per a la producció normativa, sense perjudi de la competència de les comunitats autònomes per a desplegar la legislació bàsica estatal en matèria de medi ambient, es menciona la competència dels ajuntaments per a aprovar ordenances sobre soroll i per a adaptar les existents i el planejament urbanístic a les previsions de la llei. A més, s'especifiquen les competències de les diferents Administracions públiques en relació amb les distintes obligacions que en la llei s'imposen i es regula la informació que les dites Administracions han de posar a disposició del públic.

V

El capítol II conté les previsions del projecte sobre qualitat acústica, definida com el grau d'adequació de les característiques acústiques d'un espai a les activitats que es realitzen en el seu àmbit. El Govern ha de fixar els objectius de qualitat acústica aplicables a cada tipus d'àrea acústica, de manera que es garantisca, en tot el territori de l'Estat espanyol, un nivell mínim de protecció davant de la contaminació acústica. També es fixaran pel Govern els objectius de qualitat aplicables a l'espai interior habitable de les edificacions.

Les àrees acústiques són zones del territori que compartixen idèntics objectius de qualitat acústica. Les comunitats autònomes gaudixen de competències per a fixar els tipus d'àrees acústiques, classificades en atenció a l'ús predominant del sòl, però esta llei marca la tipologia mínima d'aquells, i El Govern haurà d'establir reglamentàriament els criteris a emprar en la seua delimitació.

En relació amb les àrees acústiques, interessa mencionar dos supòsits especials que són, d'una part, les reserves de sons d'origen natural, i, d'una altra part, les zones de servitud acústica. La peculiaritat que ambdós compartixen és que no tenen consideració d'àrees acústiques, pel fet que en cap cas s'establirà per a elles objectius de qualitat acústica. En conseqüència, ambdós tipus d'espais s'exclouran de l'àmbit de les àrees acústiques en què es dividisca el territori.

La representació gràfica de les àrees acústiques sobre el territori donarà lloc a la cartografia dels objectius de qualitat acústica. En la llei, els mapes resultants d'esta representació gràfica es conceben com a instrument important per a facilitar l'aplicació dels valors límit d'emissió i immissió que ha de determinar el Govern. En cada àrea acústica, hauran de respectar-se els valors límit que facen possible el compliment dels corresponents objectius de qualitat acústica.

No obstant l'anterior, la llei es dota de la necessària flexibilitat a fi de prevore situacions en les quals, amb caràcter excepcional, pugua ser recomanable suspendre l'exigibilitat dels objectius de qualitat acústica, bé amb ocasió de la celebració de determinats esdeveniments, a sol·licitud dels titulars d'algun emissor acústic en determinades circumstàncies o en situacions d'emergència, i, en este últim cas, sense ser necessària cap autorització, sempre que es complisquen els requisits marcats per la llei i, en particular, que siga necessari superar els objectius de qualitat acústica.

Un supòsit peculiar, ja enunciat anteriorment, és el de les «zones de servitud acústica», que es definixen com els sectors del territori situats en l'entorn de les infraestructures de transport viari, ferroviari, aeri, portuari o d'altres equipaments públics que es determinen reglamentàriament.

Tots els mesuraments i avaluacions acústiques a què es referix la llei assumixen l'aplicació d'índexs acústics homogenis en la totalitat del territori espanyol respecte de cada període del dia. La llei compta entre els seus objectius principals la fixació dels dits índexs homogenis, a través de les seues normes de desplegament.

Al seu torn, els valors límit, tant dels índexs d'immissió com dels índexs d'emissió acústica, es determinaran pel Govern, si bé les comunitats autònomes i els ajuntaments poden establir valors límit més rigorosos que els fixats per l'Estat.

La cartografia sonora prevista en la llei es completa amb els denominats mapes de soroll. Els mapes de soroll són un element previst per la Directiva sobre Soroll Ambiental i encaminat a disposar d'informació uniforme sobre els nivells de contaminació acústica en els distints punts del territori, aplicant criteris homogenis de mesurament que permeten fer comparables entre si les magnituds de soroll verificades en cada lloc.

El calendari d'elaboració dels mapes de soroll que s'establí en la llei es correspon plenament amb les previsions de la Directiva sobre Soroll Ambiental, sense perjudi que les comunitats autònomes puguen prevore l'aprovació de mapes de soroll addicionals, establint els criteris a l'efecte. Els mapes de soroll tenen com a finalitat l'avaluació global de l'exposició actual a la contaminació acústica d'una determinada zona, de manera que es puguen fer prediccions i adoptar plans d'acció en relació amb aquella.

Els tipus, contingut i format dels mapes de soroll seran determinats pel Govern reglamentàriament, així com les formes de la seua presentació al públic. La combinació dels mapes de soroll, que mostren la situació acústica real i present, amb la cartografia de qualitat acústica, que representa els objectius de qualitat acústica de cada àrea acústica en què es dividisca el territori, així com les zones de servitud acústica que s'establisquen, sens dubte serà molt útil per a presentar de manera clara i atractiva la informació més important per a planificar les mesures de prevenció i correcció de la contaminació acústica.

VI

D'esta manera s'arriba al capítol III de la Llei, amb la rúbrica «Prevenió i correcció de la contaminació acústica». Si les previsions del capítol II anaven destinades a proporcionar informació i criteris d'actuació a les Administracions públiques competents, en este capítol s'enuncien ja els instruments de què estes Administracions poden servir-se per a procurar el màxim compliment dels objectius de qualitat acústica.

Les mesures es dividixen, amb caràcter general, en dos grans blocs: l'acció preventiva i l'acció correctora. Dins de l'acció preventiva caben les facetes següents:

a) La planificació territorial i el planejament urbànic, que han de tindre en compte sempre els objectius de qualitat acústica de cada àrea acústica a l'hora d'escometre qualsevol classificació del sòl, aprovació de planejament o mesures semblants.

b) La intervenció administrativa sobre els emissors acústics, que ha de produir-se de manera que s'assegure l'adopció de les mesures adequades de prevenió de la contaminació acústica que puguen generar aquells i que no se supere cap valor límit d'emissió aplicable. És important destacar que esta intervenció no suposa en cap cas la introducció d'una nova figura d'autorització administrativa, sinó que l'avaluació de la repercussió acústica s'integra en els procediments ja existents d'intervenció administrativa, a saber, l'atorgament de l'autorització ambiental integrada, les actuacions relatives a l'avaluació d'impacte ambiental i les actuacions relatives a la llicència municipal regulada pel Decret 2414/1961, de 30 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'Activitats Molestes, Insalubres, Nocives i Perilloses o normativa autonòmica aplicable en esta matèria. També s'ha d'assenyalar que els canvis en les millors tècniques disponibles que puguen reduir significativament els índexs d'emissió sense imposar costos excessius poden donar lloc a revisió dels actes d'intervenció administrativa prèviament acordats sense que s'en derive indemnització per als afectats.

c) L'autocontrol de les emissions acústiques pels propis titulars d'emissors acústics.

d) La prohibició, llevat d'excepcions, de concedir llicències de construcció d'edificacions destinades a vivendes, usos hospitalaris, educatius o culturals si els índexs d'immissió incomplixen els objectius de qualitat acústica que s'apliquen a les corresponents àrees acústiques.

e) La creació de «reserves de sons d'origen natural», que podran ser delimitades per les comunitats autònomes i ser objecte de plans de conservació encaminats a preservar o millorar les seues condicions acústiques.

La necessitat d'acció correctora es fa patent de forma acusada en les zones de protecció acústica especial i en les zones de situació acústica especial. Les primeres són àrees acústiques en què s'incomplixen els objectius aplicables de qualitat acústica, inclús observant-se pels emissors acústics els valors límit d'emissió. Una vegada declarades, correspon l'elaboració de plans zonals per a la millora acústica progressiva del medi ambient en aquelles, fins a aconseguir els objectius de qualitat acústica corresponents. No obstant això, quan els plans zonals hagen fracassat en l'objectiu de rectificar la situació, correspon la declaració com a zona de situació acústica especial, admetent la inviabilitat que s'hi complisquen els objectius mencionats a curt

termini, però preveient mesures correctores encaminades a millorar els nivells de qualitat acústica a llarg termini i assegurar el seu compliment, en tot cas, en l'ambient interior.

La Llei estipula, així mateix, uns instruments intermedis, que poden ser tant preventius com correctors: els plans d'acció en matèria de contaminació acústica, que és, novament, matèria regulada en la Directiva sobre Soroll Ambiental. Els plans d'acció han de correspondre, pel que fa al seu abast, als àmbits territorials dels mapes de soroll, i tenen per objecte afrontar globalment les qüestions relatives a contaminació acústica, fixar accions prioritàries per al cas d'incomplir-se els objectius de qualitat acústica i previndre l'augment de contaminació acústica en zones que la patisquen en poca mesura.

VII

En el capítol IV de la Llei, «Inspecció i règim sancionador», la tipificació d'infraccions i sancions s'escomet, amb la preceptiva reserva de Llei, sense perjudici de les competències que gaudixen tant les comunitats autònomes com els ajuntaments per a establir infraccions administratives addicionals. El catàleg d'infraccions en matèria de contaminació acústica pot, en algun punt, duplicar la tipificació d'una infracció ja prevista en alguna altra norma vigent; no obstant això, per raons de conveniència i sistemàtica, s'ha optat per no ometre la tipificació en esta llei de les infraccions que puguen resultar, d'esta manera, redundants, a fi d'evitar la dispersió, i les eventuais discordances, en el tractament normatiu d'aquelles. En aquells supòsits on uns mateixos fets siguen subsumibles en les normes sancionadores previstes en esta llei i les establides en alguna altra norma que puga ser aplicable, hauran d'aplicar-se les normes de concurs que, si és el cas, estiguen establides en l'altra norma o, si no n'hi ha, les normes de concurs generals.

L'atribució de la potestat sancionadora recau, com a principi general, preferentment sobre les autoritats locals, més pròximes al fenomen de contaminació acústica generat. L'Administració General de l'Estat, en línia amb este principi, únicament exercirà la potestat sancionadora en l'exercici de les seues competències exclusives.

Pel que fa a les labors inspectores que es regulen en este mateix capítol, la Llei preveu que, de conformitat amb el que preceptua l'apartat 4 de l'article 20 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de les Hisendes Locals, les entitats locals puguen establir taxes per a repercutir el cost de les inspeccions sobre el titular del corresponent emissor acústic objecte d'inspecció.

VIII

Esta llei es completa amb un elenc de disposicions addicionals i transitòries, així com amb les oportunes disposicions derogatòries.

A més del calendari d'aplicació de la Llei, les disposicions addicionals contenen una sèrie de mesures que incidixen sobre matèries regides per altres normes, com són la Llei d'Ordenació de l'Edificació, el Codi Civil i la Llei de l'Impost de Societats, així com l'habilitació al Govern perquè, per via reglamentària, establisca certs requisits d'informació.

El Codi Tècnic de l'Edificació, previst en la Llei 38/1999, de 5 de novembre, d'Ordenació de l'Edificació, haurà

d'incloure un sistema de verificació acústica de les edificacions. Açò es veu complementat per l'afirmació expressa que l'incompliment d'objectius de qualitat acústica en els espais interiors podrà donar lloc a l'obligació del venedor de respondre del sanejament per vicis ocults dels immobles venuts. Estes dos mesures han de repercutir en una major protecció de l'adquirent o de l'ocupant pel que fa a les característiques acústiques dels immobles, en particular els d'ús residencial.

Finalment, esta llei es dicta de conformitat amb les competències que atorga a l'Estat l'article 149.1.16a i 23a de la Constitució, en matèria de bases i coordinació de la sanitat i de protecció del medi ambient. Això sense perjudici que la regulació sobre sanejament i vicis ocults en els immobles es fonamenta en l'article 149.1.14a, que les taxes que puguen establir els ens locals per a la prestació de servicis d'inspecció es basen en l'article 149.1.14a i que la regulació de servituds acústiques d'infraestructures estatals i el règim especial d'aeroports i equipaments vinculats al sistema de navegació i transport aeri es dicte de conformitat amb el que estableixen els paràgrafs 13a, 20a, 21a i 24a de l'apartat 1 del citat article 149.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte i finalitat.*

Esta llei té per objecte previndre, vigilar i reduir la contaminació acústica, per a evitar i reduir els danys que d'esta poden derivar-se per a la salut humana, els béns o el medi ambient.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. Estan subjectes a les prescripcions d'esta llei tots els emissors acústics, ja siguen de titularitat pública o privada, així com les edificacions en la seua qualitat de receptors acústics.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, queden exclosos de l'àmbit d'aplicació d'esta llei els següents emissors acústics:

- a) Les activitats domèstiques o els comportaments dels veïns, quan la contaminació acústica produïda per aquells es mantinga dins de límits tolerables de conformitat amb les ordenances municipals i els usos locals.
- b) Les activitats militars, que es regiran per la seua legislació específica.
- c) L'activitat laboral, respecte de la contaminació acústica produïda per esta en el corresponent lloc de treball, que es regirà pel que disposa la legislació laboral.

Article 3. *Definicions.*

Als efectes d'esta llei, s'entendrà per:

- a) Activitats: qualsevol instal·lació, establiment o activitat, públics o privats, de naturalesa industrial, comercial, de servicis o d'emmagatzemament.
- b) Àrea acústica: àmbit territorial, delimitat per l'Administració competent, que presenta el mateix objectiu de qualitat acústica.
- c) Qualitat acústica: grau d'adequació de les característiques acústiques d'un espai a les activitats que es realitzen en el seu àmbit.

d) Contaminació acústica: presència en l'ambient de sorolls o vibracions, siga quin siga l'emissor acústic que els origine, que impliquen molèstia, risc o dany per a les persones, per a l'exercici de les seues activitats o per als béns de qualsevol naturalesa, o que causen efectes significatius sobre el medi ambient.

e) Emissor acústic: qualsevol activitat, infraestructura, equip, maquinària o comportament que genere contaminació acústica.

f) Avaluació acústica: el resultat d'aplicar qualsevol mètode que permeta calcular, predir, estimar o mesurar la qualitat acústica i els efectes de la contaminació acústica.

g) Gran eix viari: qualsevol carretera amb un trànsit superior a 3 milions de vehicles per any.

h) Gran eix ferroviari: qualsevol via fèrria amb un trànsit superior a 30.000 trens per any.

i) Gran aeroport: qualsevol aeroport civil amb més de 50.000 moviments per any, considerant com a moviments tant els envols com els aterratges, excloent-ne els que s'efectuen únicament per a formació en aeronaus lleugeres.

j) Índex acústic: magnitud física per a descriure la contaminació acústica, que té relació amb els efectes produïts per esta.

k) Índex d'emissió: índex acústic relatiu a la contaminació acústica generada per un emissor.

l) Índex d'immissió: índex acústic relatiu a la contaminació acústica existent en un lloc durant un temps determinat.

m) Objectiu de qualitat acústica: conjunt de requisits que, en relació amb la contaminació acústica, han de complir-se en un moment donat en un espai determinat.

n) Plans d'acció: els plans encaminats a afrontar les qüestions relatives a soroll i als seus efectes, inclosa la reducció del soroll si fóra necessari.

ñ) Valor límit d'emissió: valor de l'índex d'emissió que no ha de ser sobrepassat, mesurat d'acord amb unes condicions establides.

o) Valor límit d'immissió: valor de l'índex d'immissió que no ha de ser sobrepassat en un lloc durant un determinat període de temps, mesurat d'acord amb unes condicions establides.

p) Zones de servitud acústica: sectors del territori delimitats en els mapes de soroll, en els quals les immissions podran superar els objectius de qualitat acústica aplicables a les corresponents àrees acústiques i on es podran establir restriccions per a determinats usos del sòl, activitats, instal·lacions o edificacions, amb la finalitat de complir, almenys, els valors límits d'immissió establits per a aquells.

q) Zones tranquil·les en les aglomeracions: els espais en què no se supere un valor, que haurà de fixar el Govern, d'un determinat índex acústic.

r) Zones tranquil·les en camp obert: els espais no pertorbats per soroll procedent del trànsit, les activitats industrials o les activitats esportivorecreatives.

Article 4. *Atribucions competencials.*

1. S'hauran d'aplicar les regles contingudes en els següents apartats d'este article a fi d'atribuir la competència per a:

- a) L'elaboració, aprovació i revisió dels mapes de soroll i la corresponent informació al públic.

b) La delimitació de les zones de servitud acústica i les limitacions derivades de la dita servitud.

c) La delimitació de l'àrea o àrees acústiques integrades dins de l'àmbit territorial d'un mapa de soroll.

d) La suspensió provisional dels objectius de qualitat acústica aplicables en una àrea acústica.

e) L'elaboració, aprovació i revisió del pla d'acció en matèria de contaminació acústica corresponent a cada mapa de soroll i la corresponent informació al públic.

f) L'execució de les mesures previstes en el pla.

g) La declaració d'una àrea acústica com a zona de protecció acústica especial, així com l'elaboració, aprovació i execució del corresponent pla zonal específic.

h) La declaració d'una àrea acústica com a zona de situació acústica especial, així com l'adopció i execució de les corresponents mesures correctores específiques.

i) La delimitació de les zones tranquil·les en aglomeracions i zones tranquil·les en camp obert.

2. En relació amb les infraestructures viàries, ferroviàries, aeroportuàries i portuàries de competència estatal, la competència per a la realització de les activitats enumerades en l'apartat anterior, a excepció de l'al·ludida en el seu paràgraf c), correspondrà a l'Administració General de l'Estat.

3. En relació amb les obres d'interès públic, de competència estatal, la competència per a la realització de l'activitat al·ludida en el paràgraf d) de l'apartat 1 correspondrà a l'Administració General de l'Estat.

4. En els restants casos:

a) Caldrà ajustar-se, en primer lloc, al que dispose la legislació autonòmica.

b) Si no n'hi ha, la competència correspondrà a la comunitat autònoma si l'àmbit territorial del mapa de soroll de què es tracte excedeix un terme municipal, i a l'ajuntament corresponent en cas contrari.

Article 5. *Informació.*

1. Les Administracions públiques competents informaran el públic sobre la contaminació acústica i, en particular, sobre els mapes de soroll i els plans d'acció en matèria de contaminació acústica. S'aplicarà a la informació a què es referix el present apartat la Llei 38/1995, de 12 de desembre, sobre el dret d'accés a la informació en matèria de medi ambient.

Sense perjudi del que preveu el paràgraf anterior, les Administracions públiques competents inseriran en els corresponents periòdics oficials anuncis en què s'informe sobre l'aprovació dels mapes de soroll i els plans d'acció en matèria de contaminació acústica, i en els quals s'indiquen les condicions en què el seu contingut íntegre serà accessible als ciutadans.

2. Sobre la base de la informació de què dispose i d'aquella que li haja sigut facilitada per les restants Administracions públiques, l'Administració General de l'Estat crearà un sistema bàsic d'informació sobre la contaminació acústica, en el qual s'integraran els elements més significatius dels sistemes d'informació existents, que comprendrà els índexs d'immissió i d'exposició de la població a la contaminació acústica, així com les millors tècniques disponibles.

Article 6. *Ordenances municipals i planejament urbanístic.*

Correspon als ajuntaments aprovar ordenances en relació amb les matèries objecte d'esta llei. Així mateix, els ajuntaments hauran d'adaptar les ordenances existents i el planejament urbanístic a les disposicions d'esta llei i de les seues normes de desplegament.

CAPÍTOL II

Qualitat acústica

SECCIÓ 1a. ÀREES ACÚSTIQUES

Article 7. *Tipus d'àrees acústiques.*

1. Les àrees acústiques es classificaran, en atenció a l'ús predominant del sòl, en els tipus que determinen les comunitats autònomes, les quals hauran de prevore, almenys, els següents:

a) Sectors del territori amb predomini de sòl d'ús residencial.

b) Sectors del territori amb predomini de sòl d'ús industrial.

c) Sectors del territori amb predomini de sòl d'ús recreatiu i d'espectacles.

d) Sectors del territori amb predomini de sòl d'ús terciari distint del regulat en el paràgraf anterior.

e) Sectors del territori amb predomini de sòl d'ús sanitari, docent i cultural que requerisca d'especial protecció contra la contaminació acústica.

f) Sectors del territori afectats sistemes generals d'infraestructures de transport, o altres equipaments públics que els reclamen.

g) Espais naturals que requerisquen una especial protecció contra la contaminació acústica.

2. El Govern aprovarà reglamentàriament els criteris per a la delimitació dels distints tipus d'àrees acústiques.

Article 8. *Fixació d'objectius de qualitat acústica.*

1. El Govern definirà els objectius de qualitat acústica aplicables als distints tipus d'àrees acústiques, referits tant a situacions existents com a noves.

2. Per a establir els objectius de qualitat acústica es tindran en compte els valors dels índexs d'immissió i emissió, el grau d'exposició de la població, la sensibilitat de la fauna i dels seus hàbitats, el patrimoni històric exposat i la viabilitat tècnica i econòmica.

3. El Govern fixarà objectius de qualitat aplicables a l'espai interior habitable de les edificacions destinades a vivenda, usos residencials, hospitalaris, educatius o culturals.

Article 9. *Suspensió provisional dels objectius de qualitat acústica.*

1. Amb motiu de l'organització d'actes d'especial projecció oficial, cultural, religiosa o de naturalesa anàloga, les Administracions públiques competents podran adoptar, en determinades àrees acústiques, després de la valoració de la incidència acústica, les mesures necessàries que deixen en suspens temporalment el compliment dels objectius de qualitat acústica que s'apliquen a aquelles.

2. Així mateix, els titulars d'emissors acústics podran sol·licitar de l'Administració competent, per raons degudament justificades que hauran d'acreditar-se en el corresponent estudi acústic, la suspensió provisional dels objectius de qualitat acústica aplicables a la totalitat o a part d'una àrea acústica. Només podrà acordar-se la suspensió provisional sol·licitada, que podrà sotmetre's a les condicions que s'estimen pertinents, en el cas que s'acredite que les millors tècniques disponibles no permeten el compliment dels objectius la suspensió del que es pretén.

3. El que disposa este article s'entendrà sense perjudici de la possibilitat de sobrepassar ocasionalment i temporalment els objectius de qualitat acústica, quan siga necessari en situacions d'emergència o com a conseqüència de la prestació de servicis de prevenció i extinció d'incendis, sanitaris, de seguretat o altres de naturalesa anàloga als anteriors, per a la qual cosa no caldrà cap autorització.

Article 10. *Zones de servitud acústica.*

1. Els sectors del territori afectats pel funcionament o desenrotllament de les infraestructures de transport viari, ferroviari, aeri, portuari o d'altres equipaments públics que es determinen reglamentàriament, així com els sectors de territori situats en l'entorn d'estes infraestructures, existents o projectades, podran quedar gravats per servituds acústiques.

2. Les zones de servitud acústica es delimitaran en els mapes de soroll mesurat o calculat per l'Administració competent per a l'aprovació d'estos, per mitjà de l'aplicació dels criteris tècnics que a l'efecte establisca el Govern.

SECCIÓ 2a. ÍNDEXS ACÚSTICS

Article 11. *Determinació dels índexs acústics.*

1. Als efectes d'esta llei, s'empraran índexs acústics homogenis corresponents a les 24 hores del dia, al període diürn, al període vespertí i al període nocturn.

2. Les disposicions reglamentàries de desplegament d'esta llei podran prevore altres índexs aplicables als supòsits específics que a l'efecte es determinen.

Article 12. *Valors límit d'immissió i emissió.*

1. Els valors límit d'emissió dels diferents emissors acústics, així com els valors límit d'immissió, seran determinats pel Govern.

Quan, com a conseqüència d'importants canvis en les millores tècniques disponibles, resulte possible reduir els valors límit sense que això comporte costos excessius, el Govern procedirà a esta reducció.

2. Als efectes d'esta llei, els emissors acústics es classifiquen en:

- a) Vehicls automòbils.
- b) Ferrocarrils.
- c) Aeronaus.
- d) Infraestructures viàries.
- e) Infraestructures ferroviàries.
- f) Infraestructures aeroportuàries.
- g) Maquinària i equips.
- h) Obres de construcció d'edificis i d'enginyeria civil.

- i) Activitats industrials.
- j) Activitats comercials.
- k) Activitats esportivorecreatives i d'oci.
- l) Infraestructures portuàries.

3. El Govern podrà establir valors límit aplicables a altres activitats, comportaments i productes no inclosos en l'apartat anterior.

4. El Govern fixarà amb caràcter únic per a tot el territori de l'Estat els valors límit d'immissió en l'interior dels mitjans de transport de competència estatal.

5. Els titulars d'emissors acústics, siga quina siga la seua naturalesa, estan obligats a respectar els corresponents valors límit.

Article 13. *Avaluació acústica.*

El Govern regularà:

a) Els mètodes d'avaluació per a la determinació dels valors dels índexs acústics al·ludits en l'article 12 i dels corresponents efectes de la contaminació acústica.

b) El règim d'homologació dels instruments i procediments que s'empren en l'avaluació i de les entitats a què, si és el cas, s'encomane esta.

SECCIÓ 3a. MAPES DE SOROLL

Article 14. *Identificació dels mapes de soroll.*

1. En els termes previstos en esta llei i en les seues normes de desplegament, les Administracions competents hauran d'aprovar, després del tràmit d'informació pública i per un període mínim d'un mes, mapes de soroll corresponents a:

a) Cada un dels grans eixos viaris, dels grans eixos ferroviaris, dels grans aeroports i de les aglomeracions, entenen per estes els municipis amb una població superior a 100.000 habitants i amb una densitat de població superior a la que es determina reglamentàriament, d'acord amb el calendari establert en la disposició addicional primera, sense perjudici del que preveu l'apartat 2.

b) Les àrees acústiques en què es comprova l'incompliment dels corresponents objectius de qualitat acústica.

2. En relació amb les aglomeracions a què es refereix l'apartat 1, les comunitats autònomes podran:

a) Delimitar com a àmbit territorial propi d'un mapa de soroll una àrea que, excedint d'un terme municipal, supere els límits de població indicats en el dit precepte i tinga una densitat de població superior a la que es determine reglamentàriament.

b) Limitar l'àmbit territorial propi d'un mapa de soroll a la part del terme municipal que, superant els límits de població al·ludits en el paràgraf anterior, tinga una densitat de població superior a la que es determine reglamentàriament.

Article 15. *Fins i contingut dels mapes.*

1. Els mapes de soroll hauran de tindre, entre altres, els següents objectius:

a) Permetre l'avaluació global de l'exposició a la contaminació acústica d'una determinada zona.

b) Permetre la realització de prediccions globals per a la dita zona.

c) Possibilitar l'adopció fundada de plans d'acció en matèria de contaminació acústica i, en general, de les mesures correctores que siguen adequades.

2. Els mapes de soroll hauran de delimitar, per mitjà de l'aplicació de les normes que a l'efecte approve el Govern, el seu àmbit territorial, en el qual s'integraran una o diverses àrees acústiques, i hauran de contindre informació, entre altres, dels aspectes següents:

a) Valor dels índexs acústics existents o previstos en cada una de les àrees acústiques afectades.

b) Valors límit i objectius de qualitat acústica aplicables a les dites àrees.

c) Superació o no pels valors existents dels índexs acústics dels valors límit aplicables, i compliment o no dels objectius aplicables de qualitat acústica.

d) Nombre estimat de persones, de vivendes, de col·legis i d'hospitals exposats a la contaminació acústica en cada àrea acústica.

3. El Govern haurà de determinar reglamentàriament els tipus de mapes de contaminació acústica, el contingut mínim de cada un d'ells, el seu format i les formes de la seua presentació al públic.

Article 16. *Revisió dels mapes.*

Els mapes de soroll hauran de revisar-se i, si és el cas, modificar-se cada cinc anys a partir de la data de la seua aprovació.

CAPÍTOL III

Prevenició i correcció de la contaminació acústica

SECCIÓ 1a. PREVENIÓ DE LA CONTAMINACIÓ ACÚSTICA

Article 17. *Planificació territorial.*

La planificació i l'exercici de competències estatals, generals o sectorials, que incidisquen en l'ordenació del territori, la planificació general territorial, així com el planejament urbanístic, hauran de tindre en compte les previsions establides en esta llei, en les normes dictades en el seu desplegament i en les actuacions administratives realitzades en execució d'aquelles.

Article 18. *Intervenció administrativa sobre els emissors acústics.*

1. Les Administracions públiques competents hauran d'aplicar, en relació amb la contaminació acústica produïda o susceptible de produir-se pels emissors acústics, les previsions contingudes en esta llei i en les seues normes de desplegament en qualssevol actuacions previstes en la normativa ambiental aplicable i, en particular, en les següents:

a) En les actuacions relatives a l'atorgament de l'autorització ambiental integrada.

b) En les actuacions relatives a l'avaluació d'impacte ambiental o altres figures d'avaluació ambiental previstes en la normativa autonòmica.

c) En les actuacions relatives a la llicència municipal d'activitats classificades regulada en el Decret 2414/1961, de 30 de novembre, pel qual s'aprova el

Reglament d'Activitats Molestes, Insalubres, Nocives i Perilloses, o en la normativa autonòmica que resulte d'aplicació.

d) En la resta d'autoritzacions, llicències i permisos que habiliten per a l'exercici d'activitats o la instal·lació i funcionament d'equips i màquines susceptibles de produir contaminació acústica.

2. Als efectes del que preveu l'apartat anterior, les Administracions públiques competents hauran d'assegurar que:

a) S'adopten totes les mesures adequades de prevenció de la contaminació acústica, en particular per mitjà de l'aplicació de les tecnologies de menor incidència acústica entre les millors tècniques disponibles, entenent com a tals les tecnologies menys contaminants en condicions tècnicament i econòmicament viables, prenent en consideració les característiques pròpies de l'emissor acústic de què es tracte.

b) No se supere cap valor límit aplicable, sense perjudici del que disposa en matèria de servituds acústiques.

3. El contingut de les autoritzacions, llicències o altres figures d'intervenció al·ludides en els apartats precedents podrà revisar-se per les Administracions públiques competents, sense que la revisió comporte cap dret indemnitzador, entre altres supòsits als efectes d'adaptar-les a les reduccions dels valors límit acordades conforme al que preven en el segon paràgraf de l'article 12.1.

4. Cap instal·lació, construcció, modificació, ampliació o trasllat de qualsevol Tipus d'emissor acústic podrà ser autoritzat, aprovat o permès el seu funcionament per l'Administració competent, si s'incomplix el que preven esta llei i les seues normes de desplegament en matèria de contaminació acústica.

Article 19. *Autocontrol de les emissions acústiques.*

Sense perjudici de les potestats administratives d'inspecció i sanció, l'Administració competent podrà establir, en els termes previstos en la corresponent autorització, llicència o una altra figura d'intervenció que siga aplicable, un sistema d'autocontrol de les emissions acústiques. Els titulars dels corresponents emissors acústics hauran d'informar l'Administració sobre aquell i sobre els resultats de la seua aplicació competent.

Article 20. *Edificacions.*

1. No podran concedir-se noves llicències de construcció d'edificacions destinades a vivendes, usos hospitalaris, educatius o culturals si els índexs d'immissió mesurats o calculats incomplixen els objectius de qualitat acústica que s'apliquen a les corresponents àrees acústiques, excepte en les zones de protecció acústica especial i en les zones de situació acústica especial, en les quals únicament s'haurà d'exigir el compliment dels objectius de qualitat acústica en l'espai interior que els siguen aplicables.

2. Els ajuntaments, per raons excepcionals d'interès públic degudament motivades, podran concedir llicències de construcció de les edificacions al·ludides en l'apartat anterior, encara que s'incomplisquen els objectius de qualitat acústica que s'hi mencionen, sempre que se satisfacen els objectius establits per a l'espai interior.

Article 21. Reserves de sons d'origen natural.

Les comunitats autònomes podran delimitar com a reserves de sons d'origen natural determinades zones en què la contaminació acústica produïda per l'activitat humana no pertorbe els dits sons. Així mateix, podran establir-se plans de conservació de les condicions acústiques d'estes zones o adoptar-se mesures dirigides a possibilitar la percepció d'aquells sons.

SECCIÓ 2a. PLANS D'ACCIÓ EN MATÈRIA DE CONTAMINACIÓ ACÚSTICA

Article 22. Identificació dels plans.

En els termes previstos en esta llei i en les seues normes de desplegament, hauran d'elaborar-se i aprovar-se, després del tràmit d'informació pública per un període mínim d'un mes, plans d'acció en matèria de contaminació acústica corresponent als àmbits territorials dels mapes de soroll a què es referix l'apartat 1 de l'article 14.

Article 23. Fins i contingut dels plans.

1. Els plans d'acció en matèria de contaminació acústica han de tindre, entre altres, els següents objectius:

- a) Afrontar globalment les qüestions concernents a la contaminació acústica en la corresponent àrea o àrees acústiques.
- b) Determinar les accions prioritàries a realitzar en cas de superació dels valors límit d'emissió o immissió o d'incompliment dels objectius de qualitat acústica.
- c) Protegir les zones tranquil·les en les aglomeracions i en camp obert contra l'augment de la contaminació acústica.

2. El contingut mínim dels plans d'acció en matèria de contaminació acústica serà determinat pel Govern. En tot cas, estos plans hauran de precisar les actuacions a realitzar durant un període de cinc anys per al compliment dels objectius establits en l'apartat anterior. En cas de necessitat, el pla podrà incorporar la declaració de zones de protecció acústica especial.

Article 24. Revisió dels plans.

Els plans hauran de revisar-se i, si és el cas, modificar-se després del tràmit d'informació pública per un període mínim d'un mes, sempre que es produísca un canvi important de la situació existent en matèria de contaminació acústica i, en tot cas, cada cinc anys a partir de la data de la seua aprovació.

SECCIÓ 3a. CORRECCIÓ DE LA CONTAMINACIÓ ACÚSTICA

Article 25. Zones de Protecció Acústica Especial.

1. Les àrees acústiques en què s'incomplisquen els objectius aplicables de qualitat acústica, inclús observant-se pels emissors acústics els valors límit aplicables, seran declarades zones de protecció acústica especial per l'Administració pública competent.

2. Desaparegudes les causes que van provocar la declaració, l'Administració pública corresponent decla-

rarà el cessament del règim aplicable a les zones de protecció acústica especial.

3. Les Administracions públiques competents hauran d'elaborar plans zonals específics per a la millora acústica progressiva del medi ambient en les zones de protecció acústica especial, fins a aconseguir els objectius de qualitat acústica que se'ls apliquen. Els plans hauran de contindre les mesures correctores que hagen d'aplicar-se als emissors acústics i a les vies de propagació, així com els responsables de la seua adopció, la quantificació econòmica d'aquelles i, quan siga possible, un projecte de finançament.

4. Els plans zonals específics podran contindre, entre altres, totes o algunes de les mesures següents:

- a) Assenyalar zones en què s'apliquen restriccions horàries o per raó del tipus d'activitat a les obres a realitzar en la via pública o en edificacions.
- b) Assenyalar zones o vies en què no puguem circular determinades classes de vehicles de motor o hagen de fer-ho amb restriccions horàries o de velocitat.
- c) No autoritzar la posada en marxa, ampliació, modificació o trasllat d'un emissor acústic que incrementa els valors dels índexs d'immissió existents.

Article 26. Zones de Situació Acústica Especial.

Si les mesures correctores incloses en els plans zonals específics que es desenrotllen en una zona de protecció acústica especial no poden evitar l'incompliment dels objectius de qualitat acústica, l'Administració pública competent declararà l'àrea acústica en qüestió com a zona de situació acústica especial. En la dita zona s'hauran d'aplicar mesures correctores específiques dirigides a millorar, a llarg termini, la qualitat acústica i, en particular, a vetlar perquè no s'incomplisquen els objectius de qualitat acústica corresponents a l'espai interior.

CAPÍTOL IV

Inspecció i règim sancionador

Article 27. Inspecció.

1. Els funcionaris que realitzen labors d'inspecció en matèria de contaminació acústica tindran el caràcter d'agents de l'autoritat, als efectes previstos en la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú i podran accedir a qualsevol lloc, instal·lació o dependència, de titularitat pública o privada. En el supòsit d'entrades domiciliàries, es requerirà el consentiment previ del titular o resolució judicial.

2. Els titulars dels emissors acústics regulats per esta llei estan obligats a prestar a les autoritats competents tota la col·laboració que siga necessària, a fi de permetre'ls realitzar els exàmens, controls, mesuraments i labors d'arreglada d'informació que siguen pertinents per a l'acompliment de les seues funcions.

Article 28. Infraccions.

1. Sense perjudi de les infraccions que puguem establir les comunitats autònomes i els ajuntaments, les infraccions administratives relacionades amb la contaminació acústica es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

2. Són infraccions molt greus les següents:

a) La producció de contaminació acústica per damunt dels valors límit establits en zones de protecció acústica especial i en zones de situació acústica especial.

b) La superació dels valors límit que siguen aplicables, quan s'haja produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient o s'haja posat en perill greu la seguretat o la salut de les persones.

c) L'incompliment de les condicions establides, en matèria de contaminació acústica, en l'autorització ambiental integrada, en l'autorització o aprovació del projecte sotmés a avaluació d'impacte ambiental, en la llicència d'activitats classificades o en altres figures d'intervenció administrativa, quan s'haja produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient o s'haja posat en perill greu la seguretat o la salut de les persones.

d) L'incompliment de les normes que establisquen requisits relatius a la protecció de les edificacions contra el soroll, quan s'haja posat en perill greu la seguretat o la salut de les persones.

e) L'incompliment de les obligacions derivades de l'adopció de mesures provisionals, conforme a l'article 31.

3. Són infraccions greus les següents:

a) La superació dels valors límit que siguen aplicables, quan no s'haja produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient ni s'haja posat en perill greu la seguretat o la salut de les persones.

b) L'incompliment de les condicions establides en matèria de contaminació acústica, en l'autorització ambiental integrada, en l'autorització o aprovació del projecte sotmés a avaluació d'impacte ambiental, en la llicència d'activitats classificades o en altres figures d'intervenció administrativa, quan no s'haja produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient ni s'haja posat en perill greu la seguretat o la salut de les persones.

c) L'ocultació o alteració malicioses de dades relatives a la contaminació acústica aportades als expedients administratius encaminats a l'obtenció d'autoritzacions o llicències relacionades amb l'exercici de les activitats regulades en esta llei.

d) L'impediment, el retard o l'obstrucció a l'activitat inspectora o de control de les Administracions públiques.

e) La no adopció de les mesures correctores requerides per l'Administració competent en cas d'incompliment dels objectius de qualitat acústica.

4. Són infraccions lleus les següents:

a) La no comunicació a l'Administració competent de les dades requerides per esta dins dels terminis establits a l'efecte.

b) La instal·lació o comercialització d'emissors acústics sense acompanyar la informació sobre els seus índexs d'emissió, quan esta informació siga exigible conforme a la normativa aplicable.

c) L'incompliment de les prescripcions establides en esta llei, quan no estiga tipificat com a infracció molt greu o greu.

5. Les ordenances locals podran tipificar infraccions en relació amb:

a) El soroll procedent d'usuaris de la via pública en determinades circumstàncies.

b) El soroll produït per les activitats domèstiques o els veïns, quan excedisca dels límits tolerables de conformitat amb els usos locals.

Article 29. Sancions.

1. Les infraccions a què es referixen els apartats 2 a 4 de l'article anterior podran donar lloc a la imposició de totes o algunes de les sancions següents:

a) En el cas d'infraccions molt greus:

1r. Multes des de 12.001 euros fins a 300.000 euros.

2n. Revocació de l'autorització ambiental integrada, l'autorització o aprovació del projecte sotmés a avaluació d'impacte ambiental, la llicència d'activitats classificades o altres figures d'intervenció administrativa en què s'hagen establert condicions relatives a la contaminació acústica o la suspensió de la seua vigència per un període de temps comprés entre un any i un dia i cinc anys.

3r. Clausura definitiva, total o parcial, de les instal·lacions.

4t. Clausura temporal, total o parcial, de les instal·lacions per un període no inferior a dos anys ni superior a cinc.

5t. Publicació, a través dels mitjans que es consideren oportuns, de les sancions imposades, una vegada que estes hagen adquirit fermesa en via administrativa o, si és el cas, jurisdiccional, així com els noms, cognoms o denominació o raó social de les persones físiques o jurídiques responsables i l'índole i naturalesa de les infraccions.

6t. El precintat temporal o definitiu d'equips i màquines.

7m. La prohibició temporal o definitiva del desenvolupament d'activitats.

b) En el cas d'infraccions greus:

1r. Multes des de 601 euros fins a 12.000 euros.

2n. Suspensió de la vigència de l'autorització ambiental integrada, l'autorització o aprovació del projecte sotmés a avaluació d'impacte ambiental, la llicència d'activitats classificades o altres figures d'intervenció administrativa en què s'hagen establert condicions relatives a la contaminació acústica, per un període de temps comprés entre un mes i un dia i un any.

3r. Clausura temporal, total o parcial, de les instal·lacions per un període màxim de dos anys.

c) En el cas d'infraccions lleus, multes de fins a 600 euros.

2. Les ordenances locals podran establir com a sancions per la comissió d'infraccions previstes per aquelles les següents:

a) Multes.

b) Suspensió de la vigència de les autoritzacions o llicències municipals en què s'hagen establert condicions relatives a la contaminació acústica, per un període de temps inferior a un mes.

3. Les sancions s'imposaran atenent:

a) Les circumstàncies del responsable.

b) La importància del dany o deteriorament causat.

- c) El grau del dany o molèstia causat a les persones, als béns o al medi ambient.
- d) La intencionalitat o negligència.
- e) La reincidència i la participació.

Article 30. *Potestat sancionadora.*

1. La imposició de les sancions correspondrà:

- a) Amb caràcter general, als ajuntaments.
- b) A les comunitats autònomes, en els supòsits de les infraccions següents:

1r. Article 28.2.c), quan les condicions incomplides hagen sigut establides per la comunitat autònoma.

2n. Article 28.2.e), quan la mesura provisional s'ha adoptat per la comunitat autònoma.

3r. Article 28.3.b), quan les condicions incomplides hagen sigut establides per la comunitat autònoma.

4t. Article 28.3.c), quan la competència per a atorgar l'autorització o llicència corresponga a la comunitat autònoma.

5t. Article 28.3.d), quan l'Administració en qüestió siga l'autonòmica.

6t. Article 28.3.e), quan l'Administració requeridora siga l'autonòmica.

7m. Article 28.4.a), quan l'Administració requeridora siga l'autonòmica.

c) A l'Administració General de l'Estat, en l'exercici de les seues competències exclusives.

Article 31. *Mesures provisionals.*

Una vegada iniciat el procediment sancionador, l'òrgan competent per a imposar la sanció podrà adoptar alguna o algunes de les següents mesures provisionals:

- a) Precintat d'aparells, equips o vehicles.
- b) Clausura temporal, parcial o total, de les instal·lacions o de l'establiment.
- c) Suspensió temporal de l'autorització ambiental integrada, l'autorització o aprovació del projecte sotmès a avaluació d'impacte ambiental, la llicència d'activitats classificades o altres figures d'intervenció administrativa en què s'hagen establert condicions relatives a la contaminació acústica.
- d) Mesures de correcció, seguretat o control que impedisquen la continuïtat en la producció del risc o del dany.

Disposició addicional primera. *Calendari d'aplicació d'esta llei.*

1. Els mapes de soroll hauran d'estar aprovats:

a) Abans del dia 30 de juny del 2007, els corresponents a cada un dels grans eixos viaris el trànsit dels quals supere els sis milions de vehicles a l'any, dels grans eixos ferroviaris el trànsit dels quals supere els 60.000 trens a l'any, dels grans aeroports i de les aglomeracions amb més de 250.000 habitants.

b) Abans del dia 30 de juny del 2012, els corresponents a cada un dels restants grans eixos viaris, grans eixos ferroviaris i aglomeracions.

2. Els plans d'acció en matèria de contaminació acústica hauran d'estar aprovats:

a) Abans del dia 18 de juliol del 2008, els corresponents als àmbits territorials dels mapes de soroll a què es referix el paràgraf a) de l'apartat anterior.

b) Abans del dia 18 de juliol del 2013, els corresponents als àmbits territorials dels mapes de soroll a què es referix el paràgraf b) de l'apartat anterior.

Disposició addicional segona. *Servituds acústiques d'infraestructures estatals.*

1. L'actuació de l'Administració General de l'Estat en la delimitació de les zones de servitud acústica atribuïdes a la seua competència, i en la determinació de les limitacions aplicables en estes, estarà orientada, d'acord amb els criteris que reglamentàriament s'establisquen, a compatibilitzar, en la mesura que es puga, les activitats consolidades en estes zones de servitud amb les pròpies de les infraestructures i equipaments que les justifiquen, informant-se tal actuació pels nivells de qualitat acústica corresponents a les zones afectades.

2. En relació amb la delimitació de les zones de servitud acústica de les infraestructures noves de competència estatal, se sol·licitarà informe preceptiu de les Administracions afectades, i es realitzarà en tot cas el tràmit d'informació pública. Així mateix, se sol·licitarà informe preceptiu de la comunitat autònoma afectada en relació amb la determinació de les limitacions d'aplicació en tal zona i amb l'aprovació dels plans d'acció en matèria de contaminació acústica de competència estatal.

3. Quan, dins d'una zona de servitud acústica delimitada com a conseqüència de la instal·lació d'una nova infraestructura o equipament de competència estatal, hi haja edificacions preexistents, en la declaració d'impacte ambiental que es formule s'hauran d'especificar les mesures que resulten econòmicament proporcionades tendents a aconseguir que en l'interior d'estes edificacions hi haja uns nivells d'immissió acústica compatibles amb l'ús característic d'estes.

Als efectes de l'aplicació d'esta disposició, s'entendrà que una edificació té caràcter preexistent quan la llicència d'obres que l'empare siga anterior a l'aprovació de la corresponent servitud acústica, i que una infraestructura és nova quan el seu projecte s'haja aprovat amb posterioritat a l'entrada en vigor d'esta llei.

Disposició addicional tercera. *Aeroports i equipaments vinculats al sistema de navegació i transport aeri.*

En el cas dels aeroports i la resta d'equipaments vinculats al sistema de navegació i transport aeri, les previsions d'esta llei s'entenen sense perjudi del que disposa la seua regulació específica i, en especial, la disposició addicional única de la Llei 48/1960, de 21 de juliol, de Navegació Aèria, en la redacció establida per l'article 63.4 de la Llei 55/1999, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, per la qual cosa la competència per a la determinació de les servituds legals imposades per raó de la navegació aèria, entre les quals han d'incloure's les acústiques, correspondrà a l'Administració General de l'Estat a proposta, si és el cas, de l'Administració competent sobre l'aeroport.

Disposició addicional quarta. *Codi Tècnic de l'Edificació.*

El Codi Tècnic de l'Edificació, previst en la Llei 38/1999, de 5 de novembre, d'Ordenació de l'Edificació, haurà d'incloure un sistema de verificació acústica de les edificacions.

Disposició addicional cinquena. *Sanejament per vicis o defectes ocults.*

Als efectes del que disposen els articles 1484 i següents del Codi Civil, es considerarà concurrent un supòsit de vicis o defectes ocults en els immobles venuts determinant de l'obligació de sanejament del venedor en el cas que no es complisquen en aquells els objectius de qualitat en l'espai interior fixats conforme a l'article 8.3 d'esta llei.

Disposició addicional sexta. *Taxes per la prestació de servicis d'inspecció.*

De conformitat amb el que preveu l'apartat 4 de l'article 20 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de les Hisendes Locals, les Entitats Locals podran establir taxes per la prestació de servicis d'inspecció que realitzen per a verificar el compliment del que disposa esta llei.

Disposició addicional setèima. *Informació al públic sobre determinats emissors acústics.*

El Govern podrà exigir reglamentàriament que la instal·lació o comercialització de determinats emissors acústics estiga acompanyada d'informació suficient, que s'haurà de determinar així mateix reglamentàriament, sobre els índexs d'emissió quan aquells s'utilitzen en la manera i les condicions previstes en el seu disseny.

Disposició addicional octava. *Informació a la Comissió Europea.*

De conformitat amb el que disposa l'article 10 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, El Govern establirà reglamentàriament l'abast de la informació que haurà de ser facilitada per les comunitats autònomes a l'Administració General de l'Estat, així com els terminis aplicables a l'efecte, a fi que esta complisca les obligacions d'informació a la Comissió Europea imposades al Regne d'Espanya per la Directiva 2002/49/CE, sobre avaluació i gestió del soroll ambiental. Amb este fi, i en els termes que es prevegen en la legislació autonòmica, les corporacions locals posaran la informació necessària a disposició de les corresponents comunitats autònomes per a la seua remissió per estes a l'Administració General de l'Estat.

Disposició addicional novena. *Contractació pública.*

Les Administracions públiques promouran l'ús de maquinària, equips i paviments de baixa emissió acústica, especialment al contractar les obres i subministraments.

Disposició addicional desena. *Projectes d'infraestructura.*

1. Sense perjuí del que disposa en matèria de servituds acústiques, les infraestructures considerades

com a emissors acústics que per les seues peculiaritats tècniques o d'explotació no puguen ajustar-se als valors límit o a les normes de protecció establits a l'emparedament d'esta llei podran, a falta d'alternatives tècnicament i econòmicament viables, autoritzar-se excepcionalment quan el seu interès públic així ho justifique.

2. En tot cas, la preceptiva declaració d'impacte ambiental haurà d'especificar en estos supòsits les mesures més eficaces de protecció contra la contaminació acústica que puguen adoptar-se amb criteris de racionalitat econòmica.

Disposició addicional onze. *Règim d'exclusió de limitacions acústiques.*

Excepcionalment, i per mitjà d'acord motivat, el Consell de Ministres podrà excloure de les limitacions acústiques derivades d'esta llei les infraestructures estatals directament afectades amb fins de seguretat pública.

Disposició addicional dotze. *Àrees acústiques d'ús predominantment industrial.*

Reglamentàriament, en les àrees acústiques d'ús predominantment industrial es tindran en compte les singularitats de les activitats industrials per a l'establiment dels objectius de qualitat, respectant en tot cas el principi de proporcionalitat econòmica. Això sense menyscabament que la contaminació acústica en el lloc de treball es regisca per la normativa sectorial aplicable.

Disposició transitòria primera. *Emissors acústiques existents.*

Els emissors acústiques existents en la data d'entrada en vigor d'esta llei hauran d'adaptar-se al que disposa esta abans del dia 30 d'octubre del 2007.

Disposició transitòria segona. *Planejament territorial vigent.*

El planejament territorial general vigent a l'entrada en vigor d'esta llei haurà d'adaptar-se a les seues previsions en el termini de cinc anys des de l'entrada en vigor del seu Reglament general de desenrotllament.

Disposició transitòria tercera. *Zones de servitud acústica.*

Mentres no s'aproven el mapa acústic o les servituds acústiques procedents de cada una de les infraestructures de competència de l'Administració General de l'Estat, s'entendrà per zona de servitud acústica d'estes el territori inclòs en l'entorn de la infraestructura delimitat pels punts del territori, o corba isòfona, en els quals es mesuren els objectius de qualitat acústica que s'apliquen a les àrees acústiques corresponents.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions d'igual o menor rang que s'oposen al que disposa esta llei.

Disposició final primera. *Fonament constitucional i caràcter bàsic.*

Esta llei es dicta a l'empara de les competències exclusives que atorga a l'Estat l'article 149.1.16a i 23a de la Constitució, en matèria de bases i coordinació general de la sanitat i de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient. S'exceptuen de l'anterior la disposició addicional cinquena, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.8a; la disposició addicional sexta, que es fonamenta en l'article 149.1.14a, i els apartats 2 i 3 de l'article 4, les disposicions addicionals segona i tercera i la disposició transitòria tercera, que es dicten d'acord amb l'article 149.1.13a, 20a, 21a i 24a.

Disposició final segona. *Desplegament reglamentari.*

El Govern, en l'àmbit de les seues competències, dictarà les normes de desplegament que requerisca esta llei.

Disposició final tercera. *Actualització de sancions.*

El Govern podrà, per mitjà de reial decret, actualitzar l'import de les sancions pecuniàries tipificades en l'article 29.1, d'acord amb la variació anual de l'Índex de Preus al Consum.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 17 de novembre del 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

20977 LLEI 38/2003, de 17 de novembre, General de Subvencions. («BOE» 276, de 18-11-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Una part important de l'activitat financera del sector públic es canalitza a través de subvencions, per a donar resposta, amb mesures de suport financer, a demandes socials i econòmiques de persones i entitats públiques o privades.

Des de la perspectiva econòmica, les subvencions són una modalitat important de gasto públic i, per tant, han d'ajustar-se a les directrius de la política pressupostària. La política pressupostària actual està orientada pels criteris d'estabilitat i creixement econòmic pactats pels països de la Unió Europea, que, a més, a Espanya han trobat expressió normativa en les lleis d'estabilitat

pressupostària. Esta orientació de la política pressupostària ha seguit un procés de consolidació dels comptes públics fins a l'eliminació del dèficit públic i es proposa mantindre, d'ara en avant, l'equilibri pressupostari.

Este procés de consolidació pressupostària no sols ha tingut uns efectes vigoritzants sobre el nostre creixement, sinó que, a més, ha enfortit els nostres fonaments econòmics.

La Llei d'Estabilitat Pressupostària va donar seguretat jurídica i continuïtat en l'aplicació als principis inspiradors de la consolidació pressupostària, definint el que envolta l'activitat financera del sector públic i introduint canvis en el procediment pressupostari que han millorat substancialment tant la transparència en l'elaboració, l'execució i el control del pressupost com l'assignació i la gestió dels recursos pressupostaris en un horitzó plurianual orientat pels principis d'eficàcia, eficiència i qualitat de les finances públiques.

L'austeritat en el gasto corrent, la millor selecció de les polítiques públiques posant l'èmfasi en les prioritats de gasto, així com l'increment del control i de l'avaluació han reduït gradualment les necessitats de finançament del sector públic i han ampliat les possibilitats financeres del sector privat, amb efectes dinamitzadors sobre l'activitat, el creixement i desenvolupament econòmic, i sobre la creació d'ocupació.

Definit el marc general de l'equilibri pressupostari i, en particular, establert un sostre de gasto per a l'Estat —que li impedisca gastar més i li impel·lix a gastar millor—, és necessari descendir a una esfera microeconòmica per a traslladar els principis rectoris de la Llei d'Estabilitat Pressupostària als diferents components del pressupost.

La Llei General de Subvencions té en compte esta orientació i suposa un pas més en el procés de perfeccionament i racionalització del nostre sistema econòmic, incorporant-se en el conjunt de mesures i reformes que s'ha instrumentat des que s'inicià el procés d'obertura i liberalització de l'economia espanyola.

En este sentit, cal assenyalar que les reformes estructurals dels sectors més oligopolitzats, les polítiques per a l'estabilització macroeconòmica i la modernització del sector públic espanyol —inclosa la privatització parcial del sector públic empresarial— han sigut totes estes mesures que garantixen l'eliminació de mercats captius, creant un entorn de lliure, visible i de sana competència, amb els grans beneficis que esta genera per a tots els ciutadans.

Un dels principis que regirà la nova Llei General de Subvencions, que com ja s'ha assenyalat estan inspirats en els de la Llei d'Estabilitat Pressupostària, és el de la transparència. Amb este objectiu, les Administracions hauran de fer públiques les subvencions que concedisquen, i, al mateix temps, la llei estableix l'obligació de formar una base de dades d'àmbit nacional que haurà de contindre informació rellevant sobre totes les subvencions concedides.

Esta major transparència, junt amb la gran varietat d'instruments que s'articulen en la llei, redunda de manera directa en un increment dels nivells d'eficiència i eficàcia en la gestió del gasto públic subvencional. En este sentit, una major informació sobre les subvencions farà possible eliminar les distorsions i interferències que poden afectar el mercat, a més de facilitar la complementarietat i coherència de les actuacions de les distintes Administracions públiques evitant tota classe de superposició.